

Tornai József
**AHONNAN MÁR NEM LEHET
VISSZABUKNI**

Kert, fű-borzas hegyoldal,
fölötte korai hold,
tücskök rántanak le
olyan tömör kék-zenébe, hogy
megáll a szívem, nem
rezdül az idő orrszarvúja
vagy éppen: követhetetlen
villanással robog tovább
velem a kertből, oda,
ahonnan már
nem lehet visszabukni.

